

betændelse, Betændelse i Lungens Bindevæv, fremkalder en lignende marmoreret Tilstand, som let kan forveksles med den, der skyldes til ondartet Lungegryge. Medens nu derfor paa den ene Side Professor Bagge, som er vor Veterinærhyffikus, Dr. Bang, Lærer ved Landbohøjskolen, samt en stor Del af Landets Dyr læger, den svenske Dr. Lindquist og den tyske Professor Johne — her maa bemærkes, at de to Sidstnævnte kun have set Præparater af Lungen, og den Sidste endog et halvt Aar efter Døden — hævde, at det har været ondartet Lungegryge, saa paastaa paa den anden Side en stor Mængde af Landets Dyr læger, den fornemste svenske Veterinær, Dr. Sjösted, og saagodtsom alle svenske Dyr læger, at det ikke har været ondartet Lungegryge. Naar nu hertil kommer, at det, som angives at være et meget karakteristisk Kjendetegn paa denne Sygdom, nemlig dens Smitteevne, at dette Kjendetegn har været ialtfald i høi Grad usikkert, og at disse Dyr saa godt som alle ere overførte fra Sverig ved Vintertid i Kulde og Sneveir, hvorved de let kunde have faaet Lungebetændelse, naar man nu tager alt dette i Betragtning, vil det ikke, saaledes som den høitæredede Indenrigsminister sagde, være uforklarligt, at der endnu kan herse Tvivl om, hvorvidt der virkelig har været ondartet Lungegryge, men det vilde være uforklarligt, hvis der ikke herskede Tvivl derom. Jeg vil endelig tilføie, at med al den Respekt, som man iøvrigt kan have for vore officielle Veterinærautoriteter, fremføres det vist med Rette fra forskjellige Sider, at de i praktisk Henseende overfor denne Sygdom kun have ringe Erfaring, og jeg kan heller ikke undlade her at fremdrage et Exempel, som just i disse Dage er oplyst, hvorledes de samme Autoriteter for endel Aar siden havde beskylbt en Hest for at lide af Snive, medens den i Virkeligheden havde forslugt sig paa en Støvlehæl. I den Anledning blev en hel Hestebefætning erklæret for smittet, og det blev forbudt vedkommende Gier at bruge den. Naar en saadan Zeiltagelse kan begaaes, synes jeg, at man ikke kan være ganske sikker paa, at der ikke ogsaa her kan foreligge en Zeiltagelse.

Men jeg vil nu gaa ud fra, at Autoriteterne i denne Sag have Ret, gaa ud fra, at det har været ondartet Lungegryge. Saa komme vi til det næste Spørgsmaal: Hvor er den kommen fra, og her staa vi atter overfor et principielt videnskabeligt Stridsspørgsmaal, idet Mogle paastaa, at denne Sygdom kun kan forplantes ved Smitte direkte fra et Dyr til et andet, medens Andre ligesaa bestemt hævde, at Sygdommen kan opstaa spontant. Jeg vil nu

her fremhæve, at hele dette Spørgsmaal om Sygdommens Smitteevne og om Smittestoffets Overførelse i det Hele taget endnu er et af de mest uklare Spørgsmaal i Lægevidenskaben overhovedet. Tidligere var man — som det altid gaar paa et videnskabeligt halvfærdigt Standpunkt — langt sikkrere i sin Sag; man rubricerede Sygdommene efter skarpe Skillelinier og mente at vide paa en Prøve, hvilke der smittede paa denne Maade, og hvilke paa hin. Men nutildags, navnlig efter de epotegjorende Opdagelser, som ere gjorte med Hensyn til Infektionshygdommenes sande Væsen, er der indtraadt en saadan Gjærings-tilstand i hele dette Spørgsmaal, at den Videnskabsmand, som er virkelig inde i dette Spørgsmaal, vil erklære, at kun een Ting egentlig staa fast, og det er, at man ved overmaade lidt. Det vil være de Herrer bekendt, at for visse smittomme Sygdommes Vedkommende er det positivt konstateret, at deres Aarsag, Smitstoffet, bestaar i visse mikroskopiske Organismer, Bakterier, som indføres i Legemet, og der ved deres uhyre Formerelse fremkalde Sygdommen. Dette er saaledes positivt paavist for Miltbrands Vedkommende, for en vis Art af periodisk Feber, det er paavist for den Sygdom, som kaldes Hønsjekolera, og det er i den seneste Tid paavist af den berømte Dr. Koch i Berlin for Tuberkuløsens Vedkommende. Al Sandsynlighed taler for, at det Samme vil kunne paavises for alle Infektionshygdommes Vedkommende, og at man vil naae til for hver enkelt at kunne godtgjøre, til hvilken bestemt Bakterie den skyldes. Men naar Spørgsmaalet bliver om, hvilke Betingelser Smitstoffet stiller for at indbringes i Legemet og der at udvikle sig, da bevæge vi os paa overordentlig usikker Grund. Medens visse Sygdomme, som f. Ex. Syphilis, kun forplantes derved, at Smitstoffet direkte indføres i Blodet, og medens det Samme gjælder om forskjellige Dyrer Sygdomme, f. Ex. Snive, Miltbrand, Vandstræ og, jeg tror, Mund- og Nøvesygge, er der paa den anden Side visse rent „miasmatiske“ Sygdomme, om hvilke det er sikkert, at de opstaa, uden at forplantes fra det ene Individ til det andet, saaledes: Koldfeber, Sumpfeber, Klimafebet, og fremdeles Lungebetændelse, der nu antages at være en Sygdom af lignende Art. Men for den store Masse af Infektionshygdomme, saaledes Mæslinger, Starlagensfeber, Kopper, Difteritis, Tyfus osv. osv. er det ikke afgjort, om de ere blot „kontagiose“, forplantende sig fra eet sygt Individ til et andet, eller om de tillige kunne opstaa spontant, uden at Smitstoffet er indbragt fra et andet Individ,